

VÀI HÌNH KỶ NIỆM GIỚI THIỆU “THƠ TUYỂN TOÀN TẬP” CỦA TRẦN HOÀI THƯ (TẠI CÀ PHÊ LA MADELEINE HOUSTON, TEXAS, NGÀY 18.9.2021)

Ngày 18 tháng 9 năm 2021, lúc 10:00 giờ sáng, qua hai anh Phạm Văn Nhân và Tô Thắm Huy, các anh chị đã hẹn nhau vừa nhận và chúc mừng thi phẩm “THƠ TUYỂN TOÀN TẬP” của Trần Hoài Thư tại cà phê La Madeleine (Houston, Texas).
Sau đây, xin gởi vài hình ảnh kỷ niệm với phần chú thích, để các anh chị tường lãm:

Cà phê La Madeleine (Houston, Texas)

Từ trái: anh Tô Thắm Huy và anh Phạm Văn Nhân đang chào khách.

Từ trái: Anh Phạm Tương Như, anh Lê Cần Thơ, anh Trần Bang Thạch, anh Phan Xuân Sinh & chị Thiên Nga..

Chuẩn bị cà phê rót ra ly mời khách đến dự.

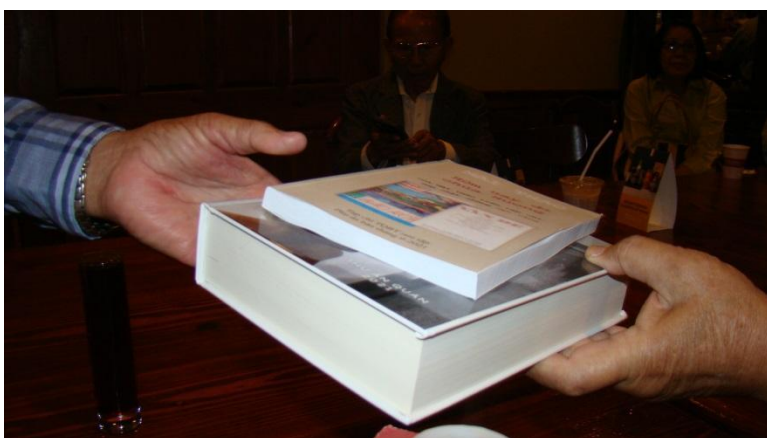
*Anh Phạm Văn Nhàn nói lời khai mạc buổi họp mặt;
Bên tay mắt:: Anh Tô Thẩm Huy; bên trái: anh Đặng Toàn.*

Từ trái: Anh Trần Bang Thạch, anh chị Phan Xuân Sinh, Hai Trâu, anh Phạm Văn Nhàn, anh Tô Thẩm Huy.,

*Cử tọa đang lắng nghe anh Phạm Văn Nhân giới thiệu.
Từ trái :Anh Cái Trọng Ty, anh chị Phạm Quang Tân, một vị khách, phu quân của chị Lê Thị Hoài Niệm, anh Phạm Tương Như, anh Lê Cần Thơ, anh Trần Bang Thạch, anh Phan Xuân Sinh*

Sau lời giới thiệu của anh Phạm Văn Nhân là phần trao sách tận tay bằng hữu.

Từ trái: Anh Lê Cần Thơ, anh Trần Bang Thạch rất vui sau khi nhận sách.

Từ trái: Anh Cái Trọng Tỳ, anh chị Phạm Quang Tân, vị khách, phu quân chị Lê Thị Hoài Niệm, anh Phạm Tương Như, anh Lê Cần Thơ, anh Trần Bang Thạch, anh Phan Xuân Sinh đang chăm chú nhìn sách mới.

Anh Trần Bang Thạch đang nhắc về những kỷ niệm với tác giả Trần Hoài Thu.

Khách dự chăm chú lắng nghe anh Trần Bang Thạch kể chuyện.

Anh Phan Xuân Sinh đang nhắc về thơ và kỷ niệm với Trần Hoài Thu

Từ trái: Anh Lê Căn Thơ, anh Trần Bang Thạch.

Anh Lê Căn Thơ đang đọc bài viết của Trần Hoài Thu nhớ kỷ niệm của 50 năm về trước:

- “50 năm trước, 50 năm sau.

Trưa nay, một người bạn từ một thời ở Chi Lăng gọi thăm tôi từ tiểu bang xa. Dùng dằng có nên bắt hay không, bởi lẽ dạo này mỗi lần nói chuyện là mỗi lần hụt hơi, mệt lã, và thở hổn hển. Triệu chứng gì đây. Nhưng không sao. Bạn này là bạn quý. Bạn lính. Bạn văn. Và bạn tù.

Bắt lên. Bạn chúc mừng là tôi vừa có thêm một đứa con : THT- tuyển thơ toàn tập. Rồi hai đứa nhắc đến những ngày ở Cần Thơ, với lần ra mắt sách “Một nơi nào để nhớ” . Không khí văn nghệ tính lễ đầy chân tình. Tác giả cũng như người tham dự đều là bạn cả. Vui ơi là vui.

Bạn cho hay anh em ở đây sẽ có cuộc họp mặt thân hữu để chia vui cùng tôi vào cuối tuần này. Nửa thế kỷ trôi qua, bao nhiêu thăng trầm của lịch sử, của đất nước, và của cá nhân, bầm dập đến ngất ngư. Bây giờ thảnh thơi mỗi người đã chờ ở bến đợi con đò Nại Hà,,. Nhưng có một thứ là bất diệt. Văn chương. Nửa thế kỷ trước là Một Nơi Nào Để Nhớ, khi tóc còn xanh, bây giờ là Tuyển thơ toàn tập, lúc tóc đã bạc phều. Thời gian 50 năm quá dài, lịch sử quá bầm dập, nhưng văn chương vẫn vậy. Vẫn một

*dòng trôi chảy. Như các bạn tôi lúc này.
Xe tình hôm nay và hôm qua vẫn từ trai tìm rung động mà !*

*Bạn nhắc lại một chuyện cũ mà kẻ này không nhớ.
Đó là vào năm 1975, tại trung tâm huấn luyện Chi Lăng, vào thời gian đầu chưa ra
lao động. Có một bạn tù tên Lập tìm đâu ra một quả đạn pháo 105 ly trong trại.
Tưởng là đạn thúi, bèn tháo võ ra để lấy nhôm, làm lược, làm ống điều tặng thân
nhân ở nhà... Nhưng không ngờ đạn phát nổ, khiến xác Lập banh. Bạn tôi nằm
cạnh đó, cũng bị hất tung, mặt mày đỏ lôm. Ai cũng nghĩ là bạn trọng thương hay
chết. Nhưng không ai dám chạy đến tiếp cứu . Trái lại nằm ép dưới nền. Bạn nhắc: ”
Vâng chỉ có anh, tôi không bao giờ quên. Anh lao đến, ôm tôi. Tôi còn nhớ là anh
lau vừa chùi mặt mày tôi vừa cho cả phòng biết là màu đỏ không phải do máu mà do
từ lọ thuốc đỏ bị bể vỡng vì sức nổ !*

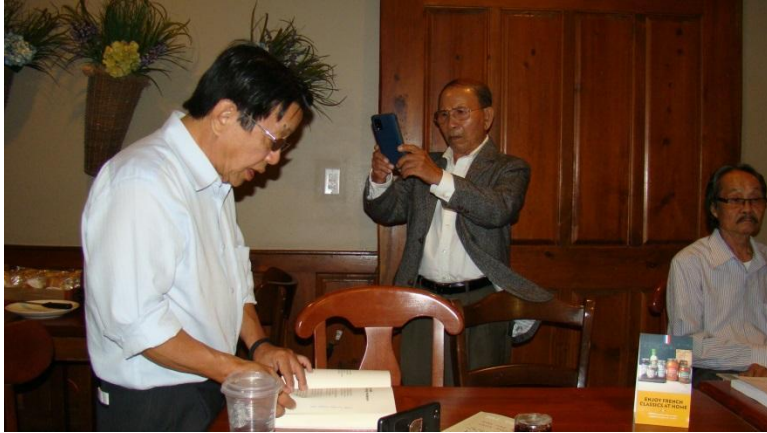
*Người bạn ghen lời. Tôi thì cố nhớ, Nhưng tôi không thể nhớ cái hành động "dững
cảm " như vậy.*

*Bạn tôi là Lê Hoàng Viện. Làm Thơ. Là Lê Cần Thơ khi viết văn. Nêu lên tên tuổi để
chứng tỏ tôi không nói dối. Khi người đời vẫn coi nhà văn là kẻ hay nói dối, phóng
đại chuyện...*

*Khi giúp người đâu phải mong người ấy nhớ.
Nhưng bạn tôi không hề quên. Cũng như tôi bây giờ, không thể quên các bạn ở
phương ấy
Tiếc rằng, buổi họp mặt, tôi không về tham dự được. Nên mượn đoạn văn tản mạn
này như một niềm cảm tạ chân thành của tôi. Cảm ơn quý bạn.*

*Từ trái: Anh Đặng Toàn, anh Phạm Văn Nhân đang coi lại sách Thần Hoài Thư, anh Tô
Thâm Huy.*

Anh Tô Thâm Huy đang nói về “thi sĩ và thơ Trần Hoài Thư.”

Anh Trần Hoài Thư góp tiếng trong buổi họp mặt qua điện thoại.

Các cử tọa cố gắng thu lại hình tác giả Trần Hoài Thư qua điện thoại.

Có anh Nguyễn Lệ Uyên từ Tuy Hòa (Phú Yên, Việt Nam) góp mặt qua điện thoại.

Anh Tô Thẩm Huy đang rót champagne chuẩn bị mời khách dự.

Tất cả cùng nâng ly chúc mừng anh Trần Hoài Thư và Thơ Tuyển Toàn Tập.

Niềm vui của anh Phạm Văn Nhàn và anh Tô Thẩm Huy khi anh em họp mặt đông đủ, ấm cúng.

Trên đây là vài hình ảnh khi ra về, ai ai trong lòng cũng rất vui và trên tay đều có sách mới, món quà của anh Trần Hoài Thư từ New Jersey (Hoa Kỳ) trao tặng.

Hai Trần
(Chụp hình và chú thích)
Houston, ngày 18.9.2021